

Excerpts from “Rav Kook: A Vision of Vegetarianism and Peace”

Edited by R. David Cohen; English translation: R. David Sears

א. הצדק בנוגע לבעלי חיים

יש ענף עקרי אחד של התקדמות האנושיות היותר גבוה, שהוא עומד כעת, לפי מצב הקולטורה הנוכחית, רק במצב חלום נעים של איזה אידיאליסטים יותר קיצוניים, והיא שאיפה מוסרית טבעית לרגש היושר האנושי, “שימת עין למשפטם של בעלי חיים במלא המובן”. הפילוסופיות האכזריות, ביותר אותן שפקרו גבוהה גבוהה, ע”פ השקפתם על המוסר האנושי מנקודת הפילוסופיה הכללית, החליקו לאדם, כל אחד ע”פ דרכו, לחנק בקרבו לגמרי את רגש היושר בנוגע לבע”ח. אמנם לא הספיקו ולא יספיקו עם כל התחכמותם, לשנות את טבע הצדק הטבעי, אשר נטע יוצר האדם בקרבו. ואע”פ שביחש לבע”ח הוא דומה ממש לזיק של גחלת כהה ועמומה הטמונה תחת גל אפר גדול מאד, מ”מ אי אפשר להם להכחיש את המוחש בכל לב רגש, כי חסרון מוסרי כללי הוא במין האנושי, במה שלא יקיים את הרגש הטוב והנעלה, לבלתי קחת חיי כל חי, בשביל צרכיו והנאותיו. וחז”ל לא התחכמו כאותה ההתחכמות הפילוסופית, ויספרו לנו שרבינו הקדוש נענש ביסורין (ב”מ פה.), מפני שאמר לעגלא המובל לבי טבחא דערק תותי כנפיה: “זיל לכך נוצרת”, ורפואתו ג”כ היתה ע”י מעשה, ברחמו על הני בני כרושתא. הנה לא עשו כמעשה הפילוסופים, לעשות חושך לאור, כדי להתפשר עם החיים המעשיים, מפני שאי אפשר כלל לצייר שאדון כל המעשים המרחם על בריותיו, ברוך הוא, ישים חק נצחי כזה בבריאתו הטובה מאד, שאי אפשר יהיה למין האנושי להתקיים כ”א בעכרו את רגש מוסרו ע”י שפך דם, יהיה גם דם בע”ח.

Chapter 1: The Just Treatment of Animals

There is a fundamental part of a lofty, humane, and progressive sensibility that, according to the present state of the prevailing culture, exists today only in the pleasant dream of a few extremely idealistic souls: an innate ethical striving, a feeling for what is humane and just, to consider the welfare of animals, with all that this entails. Certain cruel philosophies, especially those that denied belief in God, according to their views on human ethics based upon reason, have advocated that man completely stifle within himself any sense of justice for animals. However, they have not succeeded, nor shall they succeed, with all their self-serving cleverness, in perverting the innate sense of justice that the Creator planted within the human soul. Although sympathy for animals is like the glow of a smoldering ember buried under a great heap of ashes, nevertheless, it is impossible for them to negate this sensitivity within every feeling heart. For as a rule, the lack of morality among all humanity consists in failing to heed the good and noble instinct not to take any form of life, whether for one’s needs or physical gratification.

Our sages did not agree with these philosophical views. They tell us that the holy Rabbi Yehudah HaNasi was visited with afflictions because he told a calf being led to slaughter, that had sought refuge in the skirts of his garment, “Go! This is the purpose for which you were created.” His healing, too, was brought about by a deed, when he showed mercy to some weasels (Baba Metzia 85a). They did not conduct themselves like the philosophers, who exchange darkness for light, for the sake of pragmatism. It is impossible to imagine that the Master of all that transpires, Who has mercy upon all His creatures, would establish an eternal decree such as this in the creation that He pronounced “exceedingly good,” that it should be impossible for the human race to exist without violating its own moral instincts by shedding blood, be it even the blood of animals.

ב. לא הותר בשר לאדם הראשון

אין ספק לכל איש משכיל והוגה דעות, שהרדיה האמורה בתורה “וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש על הארץ” (בראשית א) איננה מכוונת לרדיה של מושל עריץ

המתעמר בעמו ועבדיו רק להפיק חפצו הפרטי ושרירות לבו; חלילה לחק עבדות מכוער כזה שיהיה חתום בחותם נצחי בעולמו של ד', הטוב לכל ורחמיו על כל מעשיו, שאמר "עולם חסד יבנה" (תהלים פט), וביותר, שכבר העידה תורה, שפעם אחת התאושה האנושות בכללה להתנשא אל מצב המוסר הרם הזה, כפירושה של חז"ל: (סנהדרין נט): בכתובים המוכיחים שאדם הראשון לא הותר לו בשר לאכילה "הנה נתתי לכם את כל עשב זורע זרע על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זורע זרע, לכם יהיה לאכלה" (בראשית א). רק אחר שבאו בני נח, אחרי המבול, הוא שהותרה להם "כירק עשב נתתי לכם את כל" (בראשית ט). ומעתה, האפשר הוא לצייר שתהיה נאבדת לנצח טובה מוסרית רבת ערך שכבר היתה במציאות נחלה לאנושות? על אלה וכיוצא באלה נאמר: "אשא דעי למרחוק ולפועלי אתן צדק" (איוב לו). העתיד הוא ירחיב צעדינו ויוציאנו מן השאלה המסובכת הזאת.

Chapter 2: Humankind's Original Diet was Vegetarian

There can be no doubt in the mind of any intelligent, thinking person that when the Torah instructs humankind to dominate – “And have dominion over the fish of the sea, and over the birds of the sky, and over every living thing that moves upon the Earth” (Genesis 1:28) – it does not mean the domination of a harsh ruler, who afflicts his people and servants merely to fulfill his personal whim and desire, according to the crookedness of his heart. It is unthinkable that the Torah would impose such a decree of servitude, sealed for all eternity, upon the world of God, Who is “good to all, and His mercy is upon all His works” (Psalms 145:9), and Who declared, “The world shall be built upon kindness” (ibid. 89:3). Moreover, the Torah attests that all humanity once possessed this lofty moral level. Citing scriptural proofs, our Sages explain (Sanhedrin 57a) that Adam was not permitted to eat meat: “Behold, I have given you every tree... yielding seed for food” (Genesis 1:29). Eating meat was permitted to the children of Noah only after the Flood: “Like the green herb, I have given you everything” (Genesis 9:3). Is it conceivable that this moral excellence, which once existed as an inherent human characteristic, should be lost forever? Concerning these and similar matters, it states, “I shall bring knowledge from afar, and unto my Maker I shall ascribe righteousness” (Job 36:3). In the future, God shall cause us to make great spiritual strides, and thus extricate us from this complex question.

יא. שחיטה אנושית

השחיטה עצמה צריכה להתקדש כתכונה מיוחדת דוקא "כאשר צויתיד" (דברים יב) במיעוט צערו של החי, למען השריש עיניו בלבו של אדם, כי הוא נגש לא להיות לו עסק עם דבר של הפקר, שאין בו אלא תנועה אבטומטית, כ"א גם בריה חיה ומרגשת, שצריך להתחשב עם חושיה, ואפילו עם רגשי לבה, עם רגש חיי המשפחה שלה וחמלתה על צאצאיה, באיסור אותו ואת בנו, מחוסר זמן ושילוח הקן.

Chapter 11: Humane Slaughter

The act of slaughter (shechita) must be sanctified in a unique manner – “as I have commanded you” – with a minimum of pain to the animal. Thus, the person will take to heart the fact that this is a sentient being; he is not involved with a random object that moves about like an automaton, but with a living, feeling creature. He must become attuned to its senses, even to its emotions, to the feeling it has for the life of its family members, and to its compassion for its own offspring. Thus, it is biblically forbidden to kill the mother bird with her children on the same day or to slaughter a calf before it is eight days old; and it is a positive precept to send away the mother bird before taking her young.

יא. איסור אכילת בשר בחלב

עפ"י ההשקפה השלמה, המלאה חסד ד' וטובו על כל יצוריו, יכיר האדם את יסוד מציאות החלב בשדי האם החיה לא למען יוכל הוא בחזקתו לעשוק אותו לעצמו, כ"א למען תוכל להניק את ילדה הרך, את הגדי שלה האהוב לה מחלב שדיה. הגדי הזה ראוי הוא שיתענג גם הוא על אהבת שדי אמו לפי תכונתו וטבעו, ואבירות לב האדם היוצאת מחולשתו החמרית והמוסרית שנתה ועושה את ההשקפות הישרות הללו, הגדי הרך לא יעמוד לפי ערך מוסרו השפל להתרפק גם הוא על אהבת אמו ולשמח גם הוא בזיו החיים, כ"א ישחט ויהיה לאכלה לקבת האדם הזוללה לנפשו הנשפלת האומרת "אוכלה בשר". ומעתה מה תהיה תעודת החלב אם לא לבשל בהם את הגדי הנשחט שכ"כ טבעית היא ההרכבה של שני אלה העצמים, החלב והגדי הרך, העומד להיות ניזון דוקא ממנו! אבל, בן אדם! אזניך תשמענה דבר מאחרירך קול אלהים בכח הקורא לך: "לא תבשל גדי בחלב אמו" (שמות כג). לא! תעודת הגדי איננה דוקא להיות לברות לשיניך החדות שהוחדו אמנם גם מורטו לרגלי השפלתך וזוללותך באכילת בשר, והחלב ממילא לא נועד להיות לתבלין לך למלאות את תאותך השפלה.

Ibid: Forbidden to Eat Dairy and Meat

The mother animal does not live so that a person, simply by his right of ownership, may exploit her for his own purposes; rather, her milk is intended for her own young, whom she loves. The kid, too, is entitled by its natural disposition to the pleasure of its mother's loving breast. However, the cruelty of the human heart, produced by our coarse materialism and moral weakness, distorts and perverts these principles. Thus, the tender kid, according to the assessment of man's inferior ethical sensitivity, has no right to nestle against its loving mother, nor to enjoy the light of life, but deserves only to be slaughtered in order to provide food for the bellies of gluttonous human beings, whose debased souls insist, "I will eat meat" (Deuteronomy 12:20).

According to this, what should be the purpose of the milk, if not to cook in it the slaughtered kid? Is this not a natural combination of these two essential foods, the milk and the tender kid that derives nurture from it? However, humanity, let your ears hear something behind you, the voice of God that loudly cries out: "You shall not boil a kid in its mother's milk" (Exodus 23:19). No, the purpose of the kid is not merely to be food for your sharp teeth, sharpened and polished by your lowliness and gluttony in eating meat; and certainly the milk is not intended to be a condiment for the satisfaction of your base desire.

1. הערת השכל וצמחונות

ע"כ ראתה ההסכמה האלהית, שרק היא יכולה לסול מסילות בקרב כליות ולב, לנתק את פתיל החבור בין האדם לבע"ח, למען יתרכז מרכז המוסרי האנושי בטובתו המיוחדת ואז, רק אז, יצליח להביא לו את אשרו בקץ הימים. ובבא האנושות למטרת אשרה וחופשה השלם, בבאה עד מרום פסגת השלמה של דעת אלהים צרופה, אל קדושת החיים המלאים בצביונם, אז יגיע תור "הערת השכל" שהוא בבנין נוסד על יסוד "הערת התורה" שקדמתה לכלל האנושיות, וכיר אז האדם את יחסו אל חבריו ביצירה בעה"ח כולם, איך הוא ראוי להיות מצד המוסר הטהור שאיננו נזקק עוד לויתורים של דוחק, לצירוף של מדת הרחמים עם מדת הדין ביחש אליו הפרטי, לויתורים שלא דברה בהם תורה אלא כנגד יצה"ר כ"א ללכת באורח טוב מוחלט, "וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועוף השמים ורמש האדמה, וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ" (הושע ב).

Chapter 6: Enlightenment and Vegetarianism

When humanity reaches its goal of complete happiness and spiritual liberation, when it attains that lofty peak of perfection that is the pure knowledge of God and the full manifestation of the essential holiness of life, then the age of "motivation by virtue of enlightenment" will have arrived. This is like a structure built on the foundation of "motivation by virtue of the law," which of necessity must precede [that of "motivation

by virtue of enlightenment"] for all humanity. Then human beings will recognize their companions in Creation: all the animals. And they will understand how it is fitting from the standpoint of the purest ethical standard not to resort to moral concessions, to compromise the Divine attribute of justice with that of mercy [by permitting mankind's exploitation of animals]; for they will no longer need extenuating concessions, as in those matters of which the Talmud states: "The Torah speaks only of the evil inclination" (Kiddushin 31b). Rather they will walk the path of absolute good - as the prophet declares: "I will make a covenant for them with the animals of the field, the birds of the air, and the creeping things of the ground; I also will banish the bow and sword, and war from the land [and I will cause them to rest in safety. I will betroth you to Me forever; and I will betroth you to Me with righteousness, with justice, with kindness, and with compassion; and I will betroth you to Me with faith, and you will know God]" (Hosea 2:20).